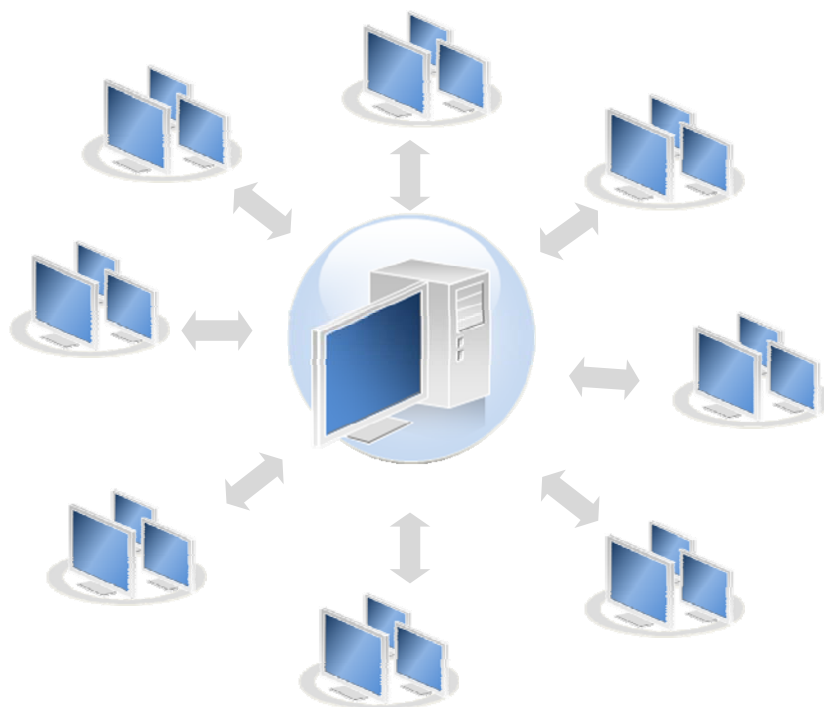

MINISTERUL INTERNELOR ȘI REFORMEI ADMINISTRATIVE
DEPARTAMENTUL SCHENGEN
DIRECȚIA GENERALĂ SCHENGEN
SERVICIUL AUTOEVALUARE SCHENGEN

SISTEMUL INFORMATIC SCHENGEN

SIS

EDITURA MINISTERULUI INTERNELOR ȘI REFORMEI ADMINISTRATIVE

CUPRINS

1. SCHENGEN – un spațiu al justiției, libertății și securității	5
2. Integrarea altor state în spațiul Schengen.....	8
3. SISTEMUL INFORMATIC SCHENGEN – baza legală	9
4. Biroul SIRENE (<i>Supplimentary Information REquested at the National Entries</i>).....	11
5. Categoriile de date în SIS	14
6. Protecția datelor personale în SIS.....	17
7. EVOLUȚIA SIS.....	18
7.1. SISTEMUL INFORMATIC SCHENGEN 1+ (SIS 1+).....	18
7.2. SISone4all (propunerea Portugheză)	19
7.3. SISTEMUL INFORMATIC SCHENGEN II (SIS II)	20
8. Implementarea SIS în România	24
9. Sistemul Informatic Național De Semnalări - SINS	26

1. SCHENGEN – un spațiu al justiției, libertății și securității

Uniunea Europeană este rezultatul unui proces de cooperare și integrare care a început în anul 1951 între șase țări europene (Belgia, Germania, Franța, Italia, Luxemburg și Olanda). După șase valuri de aderare (1973: Danemarca, Irlanda și Regatul Unit; 1981: Grecia; 1986: Spania și Portugalia; 1995: Austria, Finlanda și Suedia; 2004: Cipru, Estonia, Letonia, Lituania, Malta, Polonia, Cehia, Slovacia, Slovenia și Ungaria și 2007: Bulgaria și România), Uniunea Europeană are astăzi 27 de state membre. Uniunea Europeană a devenit o organizație care își propune crearea unei Europe unite din punct de vedere politic, economic, social, cultural, păstrând în același timp valorile și identitatea națională a statelor componente.

La începutul anilor '80 a demarat la nivel european o discuție în legătură cu importanța termenului libertate de mișcare. După discuții îndelungate, Franța, Luxemburg, Germania, Belgia și Olanda au hotărât să creeze un spațiu fără frontiere interne. Acordul între aceste state a fost semnat la 14 iunie 1985 în localitatea Schengen din Luxemburg. A urmat semnarea Convenției de Aplicare a Acordului Schengen (CAAS), în data de 19 iunie 1990. A intrat în vigoare în 1995, eliminând controalele la frontierele interne ale statelor semnatare, creând o singură frontieră externă, unde controalele se desfășoară conform unui set de reguli clare. Au fost stabilite reguli comune în materie de vize, migrație, azil, precum și măsuri referitoare la cooperarea polițienească, judiciară sau vamală.

Măsurile adoptate de către statele Schengen au fost:

- eliminarea controalelor la frontierele interne și stabilirea unui set de reguli pentru trecerea frontierelor externe;
- separarea fluxurilor de pasageri în porturi și aeroporturi;
- armonizarea regulilor referitoare la condițiile de acordare a vizelor;

- stabilirea unor reguli pentru solicitanții de azil;
- introducerea unor reguli referitoare la supravegherea și urmărirea transfrontalieră pentru forțele de poliție din statele Schengen;
- întărirea cooperării judiciare prin intermediul unui sistem rapid de extrădare și implementare a deciziilor judecătorești;
- crearea *Sistemului Informatic Schengen*.

Toate aceste măsuri, împreună cu Acordul Schengen, Convenția de Aplicare a Acordului Schengen, deciziile și declarațiile adoptate de către Comitetul Executiv Schengen stabilit în 1990, precum și protocoalele, acordurile de aderare care au urmat și legislația relevantă constituie *acquis-ul Schengen*.

Inițial, Acordul Schengen și Convenția de Aplicare nu au făcut parte din cadrul legislativ comunitar. Acest lucru s-a schimbat însă odată cu semnarea Tratatului de la Amsterdam, în data de 2 octombrie 1997, intrat în vigoare la 1 mai 1999. Un Protocol atașat Tratatului de la Amsterdam încorporează *acquis-ul Schengen* în cadrul legislativ și instituțional al Uniunii Europene.

În prezent, 24 de state europene implementează prevederile Convenției Schengen. Inițial, *vechile* state membre erau: Belgia, Franța, Germania, Luxemburg, Olanda, Italia, Portugalia, Spania, Grecia, Austria, Danemarca, Finlanda, Islanda, Norvegia, Suedia. Acestea au început să implementeze prevederile Schengen, astfel:

1985- Belgia, Olanda, Luxemburg, Germania și Franța

1990- Italia

1991- Spania și Portugalia

1992- Grecia

1995- Austria

1996- Danemarca, Suedia și Finlanda

2001- Islanda și Norvegia

Începând cu 21 decembrie 2007 alte nouă state au aderat la spațiul Schengen (*noile* state membre), inițial numai prin eliminarea controalelor la frontierele terestre și maritime. Începând cu luna martie 2008, au fost eliminate și controalele la frontierele aeriene.

Aceste state sunt: Cehia, Estonia, Letonia, Lituania, Malta, Polonia, Slovacia, Slovenia și Ungaria.

Aderarea la spațiul Schengen înseamnă aderarea la un spațiu în care controalele la frontierele interne între statele membre au fost eliminate. Aceasta este diferența majoră între statutul de stat Schengen și cel de stat membru al Uniunii Europene, din punctul de vedere al controalelor la frontierele interne.

2. Integrarea altor state în spațiul Schengen

În anul 2000, a fost aprobată cererea **Marii Britanii** privind o participare parțială în cadrul reglementărilor Schengen (incluzând în special cooperarea polițienească și judiciară și participarea parțială la SIS). **Irlanda** a urmat același exemplu în 2002, obținând o participare parțială la Schengen.

Cipru a decis să nu aplice, pentru moment, prevederile acquis-ului Schengen în domeniul SIS (Sistemul Informatic Schengen), dar intenționează să se conecteze la acest sistem până la sfârșitul anului 2008, urmând a deveni membru Schengen cu dreptul depline în **2009**.

Elveția a început negocierile de aderare la spațiul Schengen din 2002. În 2004 a fost semnat Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen. Acest acord a fost aprobat, prin referendum, în 2005, iar la nivelul Uniunii Europene, a intrat în vigoare la 01.03.2008. Confederația Elvețiană intenționează să devină stat membru Schengen cu drepturi depline până la **sfârșitul anului 2008**.

Liechtenstein a semnat la data de 28.02.2008 un protocol de asociere la spațiul Schengen, care în prezent nu este în vigoare. Liechtenstein nu efectuează controale la frontiera cu Elveția, ci doar la frontiera cu Austria.

În data de 25 ianuarie 2008, în cadrul reuniunii Consiliului JAI din Slovenia, România și Bulgaria au semnat Declarația Comună de pregătire pentru aderarea la Spațiul Schengen, prevăzută pentru luna martie 2011.

3. SISTEMUL INFORMATIC SCHENGEN – baza legală

În 1999, acquis-ul Schengen și în special Convenția din 19 iunie 1990 de Aplicare a Acordului Schengen (CAAS), din 14 iunie 1985 au fost integrate în cadrul instituțional și legal al UE prin și, în conformitate cu Protocolul de integrare a acquis-lui Schengen în UE, anexat Tratatului de la Maastricht (1992) și Tratatului de la Roma (1957). Prevederile Titlului IV al CAAS (articolele 92 la 119) se referă la Sistemul Informatic Schengen (SIS).

Potrivit CAAS, fiecare stat membru are responsabilitatea de a crea un sistem național (N.SIS), prin care să se conecteze la unitatea centrală (CS.SIS), pentru a face schimb de informații. Conform acesteia, **„Părțile Contractante creează și administrează un sistem de informare comun, denumit Sistemul de Informare Schengen, compus dintr-o secțiune națională existentă în cadrul fiecărei Părți Contractante și un serviciu de asistență tehnică. Sistemul Informatic Schengen permite autorităților desemnate de Părțile Contractante ca, prin intermediul unei proceduri de căutare automată, să aibă acces la semnalările cu privire la persoane și obiecte pentru controale la frontieră și verificări, precum și pentru alte controale ale poliției și ale autorităților vamale, exercitate în interiorul țării conform dreptului intern, precum și în cazul categoriei de semnalări prevăzute la articolul 96, pentru acordarea vizelor, a permiselor de ședere și pentru supravegherea străinilor în cadrul aplicării dispozițiilor privind circulația persoanelor din prezenta convenție”**.

SIS are ca obiectiv menținerea ordinii și securității publice, inclusiv a securității statului, și aplicarea dispozițiilor CAAS cu privire la circulația persoanelor pe teritoriul Părților Contractante, cu ajutorul informațiilor transmise prin acest sistem informatic. „Părțile contractante” reprezintă statele semnatare ale CAAS și membre ale spațiului Schengen.

Conform prevederilor CAAS, statele membre nu pot efectua căutări în bazele de date ale celorlalte state, ci numai în CS.SIS pentru a avea acces la alertele emise de către toate statele membre Schengen. Fiecare stat membru decide dacă o semnalare în legătură cu un bun sau o persoană trebuie introdusă în SIS. O semnalare nu poate fi modificată sau retrasă decât de către acel stat care a introdus-o. Aceste semnalări se introduc potrivit fiecărei categorii de bunuri sau persoane căutate și în corespondență cu scopul introducerii alertelor (de obicei, în scopul nepermitterii intrării, căutării, identificării etc.). Odată ce, potrivit datelor introduse, există o potrivire între o semnalare introdusă și datele obținute în alt stat, există un **hit** – o corespondență între cele două seturi de date. Astfel, SIS îndeplinește un rol deosebit de important pentru statele participante, fiind un instrument prin care sunt compensate măsurile de ridicare a controalelor la frontierele interne ale statelor membre.

Baza legală referitoare la SIS a suferit numeroase modificări de-a lungul timpului. Astfel, în vederea dezvoltării Sistemului Informatic Schengen de a doua generație (SIS II), Comisia a prezentat propuneri legislative privind înființarea SIS II.

Baza legală privind SIS II a fost pusă în discuție în 2005, dar datorită divergențelor apărute, documentele legale au fost adoptate în 2006 și publicate în Jurnalul Oficial al UE, în perioada decembrie 2006-august 2007.

Baza legală privind SIS II cuprinde în principal:

- Regulamentul (EC) nr. 1987/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind înființarea, organizarea și funcționarea Sistemului Informatic Schengen de a doua generație (SIS II) (OJ L 381 din 28.12.2006, p. 1)
- Regulamentul (EC) nr. 1986/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, din 20 decembrie 2006 privind accesul Sistemului Informatic Schengen de a doua generație (SIS II), de către serviciile din statele membre responsabile de emiterea certificatelor de înmatriculare a vehiculelor (OJ L 381 din 28.12.2006, p. 1)
- Decizia Consiliului 2007/533/JAI privind înființarea, funcționarea și utilizarea Sistemului Informatic Schengen de a doua generație (SIS II), (OJ L 205 din 07.08.2007, p. 63).

4. Biroul SIRENE (*Supplimentary Information REquested at the National Entries*)

Rolul SIRENE în funcționarea SIS este esențial. SIRENE reprezintă practic interfața umană a SIS, este unicul punct în contactul cu celelalte state membre. Scopul înființării SIRENE constă în necesitatea schimbului de informații la nivelul tuturor statelor Schengen, în cadrul cooperării polițienești internaționale derulate între Statele Membre, în conformitate cu prevederile Convenției de Aplicare a Acordului de la Schengen.

În conformitate cu art. 7 alin. (2) din Decizia 533/2007 privind înființarea, funcționarea și utilizarea Sistemului Informatic Schengen de a doua generație (SIS II), „Fiecare stat membru își desemnează autoritatea care asigură schimbul tuturor informațiilor suplimentare în conformitate cu dispozițiile Manualului SIRENE“. Schimbul de informații între Birourile SIRENE se realizează prin intermediul unui sistem de work-flow, dezvoltat de fiecare stat membru. Acest sistem conține și un serviciu de mesagerie tip mail, cu serverul central la Strasbourg, Franța.

Biroul Sirene are ca principal rol specific responsabilitatea furnizării de informații în timp real utilizatorului final, cu posibilitatea completării informației cu date suplimentare, în cel mai scurt timp.

Biroul SIRENE lucrează în regim de dispecerat, disponibil 24/7, pentru a asigura continuitatea fluxului de informații între birourile naționale echivalente.

SIS fiind un sistem hit/no-hit, semnalările sunt succinte, iar informațiile suplimentare necesare¹ începând de la introducerea și

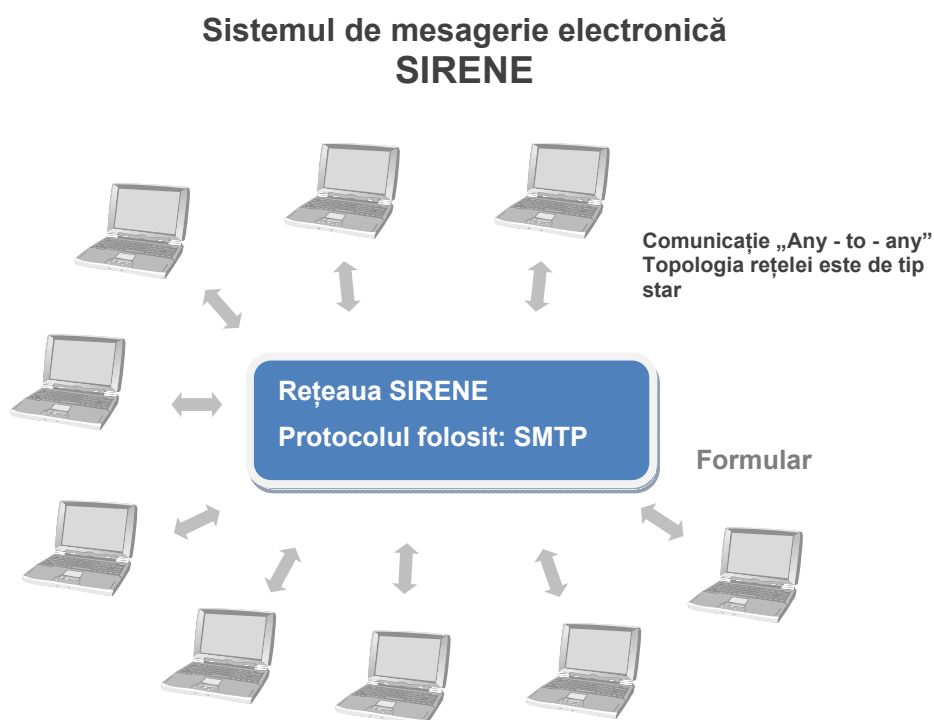
¹ alte date ce pot fi solicitate de utilizatorii SIS în plus față de datele oferite inițial de sistem, în scopul investigațiilor specifice.

până la descoperire, sunt elaborate și difuzate de biroul SIRENE sub formă de documente tipizate (formulare).

În România, Biroul SIRENE a fost creat în august 2004, urmând a deveni operațional la data aderării la spațiul Schengen. Biroul Sirene este situat în cadrul Punctului Național Focal din Centrul de Cooperare Polițienească Internațională, care își exercită deja competențele în domeniul de cooperare internațională.

Demersul activităților prezente îl reprezintă crearea și aducerea la parametrii de funcționare a unui Birou Sirene național, capabil să efectueze un schimb de informații eficient, după modelul celor deja funcționale în Statele Membre, dar adaptat contextului național.

La momentul aderării României la spațiul Schengen, sistemul de work-flow, precum și managementul resurselor umane ale biroului SIRENE vor fi în concordanță cu recomandările și cele mai bune practici din catalogul Schengen.

Cele mai importante atribuții ale Biroului SIRENE sunt:

- procesarea datelor privind persoanele și obiectele, astfel cum este prevăzut la articolele 95 -100 din Convenția Schengen, prin coordonarea acțiunilor care trebuie întreprinse, prin transmiterea de informații suplimentare și prin procesarea rezultatelor;
- furnizarea reciprocă de asistență juridică internațională, astfel cum este precizat la articolele 39 și 46 din Convenția Schengen (cooperarea polițienească pentru combaterea și soluționarea infracțiunilor);
- sprijinirea autorităților judecătorești în cazurile de extrădare și repatriere a suspecților pe calea aerului, dinspre statele Schengen;
- furnizarea de informații, în urma cererilor legale de acces la datele personale, cu privire la datele stocate în SIS și în bazele de date naționale ale poliției în conformitate cu dispozițiile privind protecția datelor;
- redactarea de linii directoare privind utilizarea legală a SIS pentru autoritățile și serviciile subordonate, organizarea de cursuri de formare și participarea la operațiuni cu impact ridicat.

5. Categoriile de date în SIS

SIS cuprinde exclusiv categoriile de date care sunt furnizate de fiecare stat membru și care sunt necesare în scopurile prevăzute la articolele 95-100, din CAAS / Decizia 2007/533/JAI a Consiliului Uniunii Europene din 12 iunie 2007, și Regulamentul nr.1987/2006 / Regulamentul nr.1986/2006.

Partea semnalantă verifică dacă importanța cazului justifică includerea semnalării în Sistemul Informatic Schengen.

Principalele semnalări care pot fi introduse pentru o persoană se referă, la:

- Persoane care fac obiectul unor proceduri de extrădare sau de predare în baza unui mandat european de arestare (art. 95 CAAS / art. 26 Decizia 533/2007);
- Persoane (inadmisibili) străine (cetățeni terți) împotriva cărora s-a dispus măsura nepermitterii intrării și străinii împotriva cărora a fost dispusă măsura expulzării, returnării sau împotriva cărora a fost dispusă o măsură de îndepărtare de pe teritoriul României (art. 96 CAAS / art. 20 Regulament);
- Persoane dispărute sau care, în interesul propriei protecții sau pentru prevenirea amenințărilor, trebuie plasate în mod provizoriu într-un loc sigur la cererea autorității competente sau a autorității judiciare competente (art. 97 CAAS / art. 32 Decizia 533/2007);
- Persoane citate pentru a se prezenta în fața autorităților judiciare în cadrul unei proceduri penale care antrenează răspunderea cu privire la fapte pentru care au fost urmărite sau persoanele cărora trebuie să li se comunice o hotărâre penală (art. 98 CAAS / art. 34 Decizia 533/2007);

- Persoane care fac obiectul supravegherii discrete sau controlului specific (art. 99 CAAS / art. 36 Decizia 533/2007).

Principalele semnalări care pot fi introduse pentru un obiect se referă, la:

- Vehiculele cu motor, cu o capacitate cilindrică mai mare de 50 cm³, care au fost furate, tănuite sau pierdute (art. 100 lit. a CAAS / art.38 lit. 2a Decizia 533/2007);
- Documentele furate, tănuite sau pierdute care privesc vehicule (art. 100 lit. f CAAS / art. 38 lit. 2f Decizia 533/2007);
- Plăcile cu numere de înmatriculare furate, tănuite sau pierdute (art. 100 lit. f CAAS./ art. 38 lit. 2f Decizia 533/2007);
- Remorcile și rulotele cu o greutate netă mai mare de 750 kg, care au fost furate, tănuite sau pierdute (art. 100 lit. b CAAS / art. 38 lit. 2b Decizia 533/2007);
- Armele letale furate, tănuite sau pierdute (art. 100 lit. c CAAS / art. 38 lit. 2c Decizia 533/2007);
- Date privind înscrisuri oficiale necompletate, care au fost furate, tănuite sau pierdute (art. 100 lit. d CAAS / art. 38 lit. 2d Decizia 533/2007);
- documentele de identitate eliberate (pașapoarte, cărți de identitate, permise de conducere) care au fost furate, însușite ilegal sau pierdute (art. 100 lit. e CAAS / art. 38 lit. 2e Decizia 533/2007);
- Bancnotele sau titlurile de valoare furate, tănuite sau pierdute (art. 100 lit. g CAAS / art. 38 lit. 2g Decizia 533/2007);
- permiselor de reședință și documentelor de călătorie furate, însușite ilegal, pierdute sau anulate (art. 38 lit. 2e Decizia nr. 533/2007);
- Ambarcațiuni, aeronave (art. 38 , lit. 2a Decizia 533/2007);

- Echipamente industriale, motoare exterioare, containere (art. 38 lit. 2b Decizia 533/2007);
- Valori imobiliare și mijloace de plată cum ar fi cecuri, cărți de credit, obligațiuni și acțiuni care au fost furate, însușite ilegal, pierdute sau anulate. (art. 38 lit. 2h Decizia 533/2007).

Accesul la date conținute în SIS este rezervat în exclusivitate autorităților:

- responsabile cu controlul frontierei;
- responsabile cu alte controale polițienești și vamale în interiorul statului membru și celor responsabile cu coordonarea acestor controale;
- autorităților naționale judiciare (de exemplu, cele responsabile cu inițierea urmăririi penale și anchetelor judiciare);
- autorităților responsabile cu emiterea vizelor (conform articolului 96 CAAS);
- autorităților centrale responsabile cu examinarea cererilor de viză;
- autorităților centrale responsabile cu emiterea permiselor de rezidență și administrarea legislației privind străinii, în contextul aplicării prevederilor CAAS legate de circulația persoanelor;
- Oficiului European de Poliție - Europol (pentru articolele 95, 99 și 100 CAAS);
- membrilor naționali ai Eurojust și asistenților acestora (pentru articolele 95 și 98 CAAS);
- autorităților responsabile cu emiterea certificatelor de înmatriculare (acces direct pentru acele autorități care sunt guvernamentale și acces indirect pentru acele autorități care nu sunt guvernamentale).

6. Protecția datelor personale în SIS

Având în vedere cantitatea foarte mare de date conținută în SIS, majoritatea datelor cu caracter personal, CAAS are prevăzute o serie de măsuri legate de protecția acestora împotriva accesului neautorizat sau utilizării abuzive din partea statelor membre sau a altor persoane neautorizate.

Astfel, CAAS prevede că datele pot fi utilizate numai în scopurile specificate în cadrul fiecărei categorii de semnalări (articolele 95-100). Datele pot fi copiate numai în scopuri tehnice și nu pot fi utilizate în scopuri administrative. Excepțiile sunt punctuale și nerespectarea acestora este considerată ca neîndeplinire a prevederilor CAAS.

Persoanele pot solicita accesul la datele personale conținute în legătură cu persoana lor (articolul 109 CAAS). Față de aceste date, se aplică legislația națională referitoare la protecția datelor personale din fiecare stat membru.

Datele personale din SIS pot fi menținute pentru anumite perioade de timp, iar în cazul în care nu sunt eliminate semnalările, statele membre nu le pot menține mai mult de 3 ani. Perioadele de menținere în SIS pot fi și mai scurte decât limitele precizate în CAAS dacă legislația națională prevede astfel.

Statele membre trebuie să asigure un nivel de protecție a datelor personale cel puțin egal cu cel precizat în Convenția Consiliului Europei privind protecția persoanelor împotriva procesării automate a datelor personale din 29 ianuarie 1981 și în Recomandarea nr. R (87) 15 a Comitetului Miniștrilor Consiliului Europei, din 17 septembrie 1987.

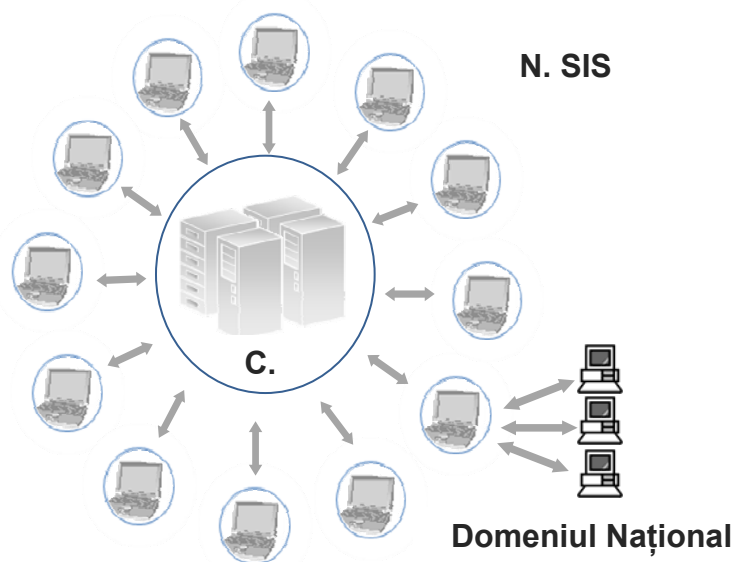
7. EVOLUȚIA SIS

7.1. SISTEMUL INFORMATIC SCHENGEN 1+ (SIS 1+)

Inițial sistemul era prevăzut pentru 15 state membre care implementau Convenția Schengen – SIS 1. Ulterior, prin aderarea statelor nordice (2001), sistemul a fost extins la 18 state utilizatoare (15 state membre plus Islanda, Norvegia și un loc de rezervă) – SIS 1+.

Sistemul trebuia să debuteze în 1992, dar a fost lansat efectiv la 26 martie 1995 cu Belgia, Franța, Germania, Luxemburg, Olanda, Portugalia și Spania. La 26 octombrie 1997, Italia s-a conectat la SIS, la 1 decembrie Austria, iar la 8 decembrie Grecia a implementat SIS, deși controalele între această țară și restul statelor membre Schengen au continuat până în anul 2000. La 26 martie 2000, acestea au fost eliminate. La 25 martie 2001, la SIS s-a conectat și Danemarca, Suedia, Finlanda, Norvegia și Islanda. Din punct de vedere tehnic, prima țară care a realizat sistemul său național a fost Austria.

Arhitectura generală a SIS

SIS este format dintr-un sistem central denumit C.SIS (localizat la Strasbourg) și componentele naționale ale acestuia denumite N.SIS, existente, în mod obligatoriu, în toate statele membre Schengen. Sistemul central C.SIS asigură faptul că fișierele de date ale secțiunilor naționale N.SIS sunt identice, prin transmiterea on-line a informațiilor. În C.SIS vor figura semnalările de persoane și de obiecte, în măsura în care interesează toate statele membre Schengen și acesta nu va conține alte date decât cele menționate în CAAS. Sistemul permite schimbul de informații suplimentare între statele membre, prin intermediul birourilor SIRENE naționale și sistemului central C.SIS. Franța se ocupă de gestionarea sediului central de la Strasbourg. SIS 1+ folosește rețeaua SISNET pentru care se colectează contribuții de la toate statele membre participante.

7.2. SISone4all (propunerea Portugheză)

Uniunea Europeană s-a extins la 1 mai 2004 cu încă zece state membre: Cehia, Polonia, Slovacia, Slovenia, Estonia, Letonia, Lituania, Cipru și Malta. Noile state membre erau state UE, dar nu beneficiau de toate avantajele apartenenței la spațiul de justiție, libertate și securitate, întrucât nu erau integrate în spațiul Schengen. În ciuda eforturilor depuse pentru operaționalizarea cât mai rapidă a SIS II, așa cum fusese preconizat inițial în 2007, pentru a integra și noile state membre UE, extinderea spațiului Schengen rămăsese un deziderat neatins.

Din cauza întârzierilor înregistrate în operaționalizarea SIS II, ca o *soluție temporară* pentru ieșirea din impas, Portugalia a propus în august 2006 implementarea sistemului **SISone4all**, ce presupunea o conectare temporară a nouă din cele zece noi state membre (mai puțin Cipru care intenționează să se conecteze direct la SIS II) la sistemul existent SIS1+, prin intermediul sistemului național portughez, soluție care a permis ridicarea controalelor la frontierele interne.

Opțiune similară cu a Ciprului au exprimat Marea Britanie și Irlanda. Elveția și-a anunțat intenția de a se conecta la SISone4ALL în luna mai 2008.

SISone4ALL reprezintă o variantă a soluției SIS 1+ în sensul că secțiunea națională pentru fiecare stat membru non Schengen se realizează prin clonarea secțiunii naționale portugheze (SISone4ALL), inclusiv a aplicației SIRENE.

Evaluările Schengen pentru cele 9 state membre care au aderat în 2004 s-au desfășurat pe parcursul anilor 2006-2007. În ciuda riscurilor reprezentate de dezvoltarea unui nou proiect tehnic simultan cu implementarea SIS II, toate statele membre au fost de acord că este foarte importantă asigurarea acestui instrument de cooperare polițienească la nivel european, concomitent cu eliminarea controalelor la frontierele interne. Acesta permite crearea unei Europe unite din punct de vedere politic, economic, social, cultural, păstrând în același timp un nivel ridicat al securității pe teritoriul statelor membre și gestionarea corectă și eficientă a migrației, criminalității și a altor fenomene cu caracter transfrontalier.

Cu ocazia Consiliului JAI (6-7 decembrie 2007) de la Bruxelles, miniștrii de interne din statele membre UE au aprobat Decizia Consiliului privind eliminarea controalelor la frontierele interne ale noilor state membre și aplicare a acquis-ului Schengen, începând cu data de 21 decembrie 2007 pentru frontierele terestre și maritime și 29 martie 2008 pentru frontierele aeriene. Astfel, la **21 decembrie 2007**, spațiul Schengen s-a lărgit spre est și sud cu încă 9 noi membri, moment marcat printr-o serie de ceremonii organizate la frontierele interne ale acestor state, la care au participat oficialități europene.

Etapa următoare, respectiv eliminarea controalelor la frontierele interne aeriene, a avut loc la 30 martie 2008 când măsura a devenit efectivă și pe aeroporturile acestor state.

7.3. SISTEMUL INFORMATIC SCHENGEN II (SIS II)

Noile descoperiri tehnice, noile nevoi apărute pe parcursul operării SIS, noul context legal apărut după Tratatul de la Amsterdam și lărgirea Uniunii Europene, au impus dezvoltarea celei de-a doua generații a SIS. Baza legală privind SIS II a fost pusă în discuție în 2005, dar din cauza divergențelor apărute, documentele legale au fost adoptate în 2006 și publicate în Jurnalul Oficial al UE, în perioada decembrie 2006–august 2007.

Baza legală privind SIS II cuprinde în principal:

- Regulamentul (EC) nr. 1987/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind înființarea, organizarea și funcționarea Sistemului Informatic Schengen de a doua generație (SIS II) (OJ L 381 din 28.12.2006, p. 1).

- Regulamentul (EC) nr. 1986/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind accesul Sistemului Informatic Schengen de a doua generație (SIS II) de către serviciile din statele membre responsabile de emiterea certificatelor de înmatriculare a vehiculelor (OJ L 381 din 28.12.2006, p. 1).
- Decizia Consiliului 2007/533/JAI privind înființarea, funcționarea și utilizarea Sistemului Informatic Schengen de a doua generație (SIS II) (OJ L 205 din 07.08.2007, p. 63).

SIS II este conceput pentru a fi ușor de administrat, rentabil și mai omogen decât sistemul actual, în special din punctul de vedere al utilizatorilor.

Noul sistem va permite:

- conectarea unui număr dublu de utilizatori față de cei curenți; extinderea accesului la SIS și pentru EUROPOL, EUROJUST, toți magistrații, autoritățile responsabile cu emiterea certificatelor de înmatriculare a vehiculelor, autoritățile responsabile cu emiterea vizelor, autoritățile centrale responsabile cu examinarea cererilor de viză, autoritățile centrale responsabile cu emiterea permiselor de rezidență și administrarea legislației privind străinii, în contextul aplicării prevederilor CAAS legate de circulația persoanelor;
- gestionarea unor volume mai mari de date și noi categorii:
 - utilaje industriale (mașini pentru construcții etc.);
 - aeronave, ambarcațiuni, nave și motoare pentru nave;
 - plăcuțe de înmatriculare ale vehiculelor, documentele vehiculului, alte documente de înregistrare;
 - documente de identitate în alb sau completate, toate tipurile;
 - cărți de credit, cecuri, toate tipurile de hârtii de valoare.

- integrarea mandatului european de arestare în SIS (prevăzut pentru articolul 95 CAAS);
- stocarea și interogarea datelor biometrice (amprente digitale și fotografii în cazul urmăririlor de persoane);
- efectuarea unei căutări combinate în SIS (combinarea semnalărilor privind persoane cu cele privind obiecte, de exemplu: legături posibile: persoană + persoană, persoană + obiect);
- conectarea noilor utilizatori va fi simplă, cu un minim de impact asupra utilizatorilor actuali;
- prelucrarea datelor privind persoanele de a căror identitate s-a abuzat;
- adăugarea traducerii datelor suplimentare;
- optarea renunțării la copia națională a SIS II;
- căutarea direct în C.SIS.

Arhitectura SIS II este formată din:

1. un sistem central („SIS II central”) compus din:
 - funcție de suport tehnic („CS-SIS”) care conține o bază de date, „baza de date SIS II”;
 - interfață națională uniformă („NI-SIS”);
2. un sistem național („N.SIS II”) în fiecare dintre statele membre, care constă în sistemele naționale de date care comunică cu SIS II central. Un sistem N.SIS II poate conține un fișier de date (o „copie națională”) care să fie constituită din o copie completă sau parțială a bazei de date SIS II.
3. infrastructură de comunicații între CS-SIS și NI-SIS („infrastructura de comunicații”) care asigură o rețea virtuală criptată consacrată datelor din SIS II și schimbului de date între birourile SIRENE, în conformitate cu art. 7 alin. (2) din Decizia 533/2007.

4. Austria asigură gestionarea unei baze de date rezervă, care poate începe să funcționeze în cazul defectării unității centrale de la Strasbourg. Aceasta se află la Sankt Johann în Pongau.

Arhitectura SIS II va permite:

- Interogarea directă în Sistemul Central – acest lucru oferă statelor membre posibilitatea de a renunța la copia națională;
- Statele membre pot păstra o copie a bazei de date centrale la nivel național, totală sau parțială.

Conform bazei legale inițiale, SIS II trebuia să funcționeze din 2007. Întârzierile s-au datorat în principal amânării adoptării bazei legale, pregătirii centrului SIS II din Franța, precum și întreruperilor referitoare la contractele tehnice legate de funcționarea sistemului. Ulterior, termenul a fost amânat pentru 17 decembrie 2008. Totuși, deși baza legală a SIS II a fost adoptată, Comisia, însărcinată de statele membre cu implementarea proiectului a făcut o nouă propunere privind operaționalizarea noului sistem. Noul termen prezentat de Comisie cu ocazia Consiliului JAI informal din Slovenia (ianuarie 2008), este septembrie 2009.

8. Implementarea SIS în România

România intenționează să se conecteze direct la SIS II odată cu aderarea la spațiul Schengen, prevăzută pentru luna martie 2011. Aderarea la spațiul Schengen presupune îndeplinirea unor standarde referitoare la 5 domenii, care vor fi supuse procesului de evaluare Schengen: controlul frontierelor (terestre, aeriene, maritime), cooperarea polițienească, vizele, protecția datelor personale și SIS.

Etapele de implementare a SIS în România sunt:

I. Prima etapă cuprinde activități legate de realizarea Sistemului Informatic Național de Semnalări (SINS):

- *Promovarea actelor normative cu privire la organizarea și funcționarea Sistemului Informatic Național de Semnalări compatibil cu SIS, respectiv SIS II – etapă realizată.*
 - Ordonanța de Urgență nr. 128/2005 privind înființarea, organizarea și funcționarea Sistemului Informatic Național de Semnalări, aprobată și modificată prin Legea nr. 345/2005.
 - Hotărârea de Guvern nr. 769/2006 privind aprobarea Planului de Implementare al SINS.
 - Hotărârea de Guvern nr. 1411/2006 privind aprobarea normelor de aplicare a OUG nr. 128/2005.
- *Promovarea unui act normativ privind înființarea unei structuri în cadrul MIRA, responsabilă cu realizarea și gestionarea SINS – etapă realizată.*
- *Implementarea SINS.*

II. A doua etapă va cuprinde activitățile legate de:

- Modernizarea sistemelor informatice ale autorităților cu competențe în domeniul SIS în vederea compatibilizării, interconectării și a respectării constrângerilor impuse de SIS, respectiv SIS II;
- Conversia tuturor datelor care trebuie să fie translatate în SINS.

III. A treia etapă va cuprinde activitățile legate de:

- Interconectarea SINS la CS.SIS și realizarea copiei tehnice a bazelor de date CS.SIS, respectiv N.SIS II;
- Operaționalizarea Biroului SIRENE (partea operativă și tehnică);
- Realizarea soluției de „Disaster Recovery” aferentă SINS și a componentei naționale N.SIS II.

9. Sistemul Informatic Național De Semnalări - SINS

SINS va gestiona semnalările emise de statul român, iar împreună cu copia națională a CS.SIS, va forma sistemul N.SIS pentru România . SINS va conține toate semnalările naționale (de tip Schengen sau non-Schengen) emise de autoritățile române competente și pot fi de interes Schengen (cele care vor alimenta CS.SIS II) și de interes non-Schengen (cele de interes doar pe teritoriul național). Acest sistem va fi pus la dispoziția tuturor instituțiilor în vederea consultării și/sau actualizării în funcție de competențele legale stabilite stipulate în OUG nr. 128/2005, în conformitate cu prevederile CAAS.

SINS va avea o contribuție esențială la realizarea unei cooperări mai eficiente pe linia combaterii criminalității transfrontaliere de orice natură. Astfel, organismele de aplicare a legii din România vor putea fi în măsură să consulte, dar și să alimenteze bazele de date ale SINS. Ca o funcționalitate la nivel intern ar putea fi menționată furnizarea către polițist, de la toate nivelele ierarhice, a mijloacelor de verificare rapidă și directă, adecvate contextului european.

SINS va cuprinde **exclusiv** următoarele categorii de date:

Persoane semnalate

Datele în legătură cu persoanele care se introduc în SINS, conform art. 6 din OUG nr. 128/2005, sunt următoarele:

- a) date privind persoanele care fac obiectul unor proceduri de extrădare sau de predare în baza unui mandat european de arestare;
- b) date privind străinii împotriva cărora s-a dispus măsura nepermitterii intrării;
- c) date privind străinii împotriva cărora a fost dispusă măsura expulzării, returnării sau împotriva cărora a fost dispusă o măsură de îndepărtare de pe teritoriul României;
- d) date privind persoanele dispărute sau persoanele care, în interesul propriei protecții sau pentru prevenirea

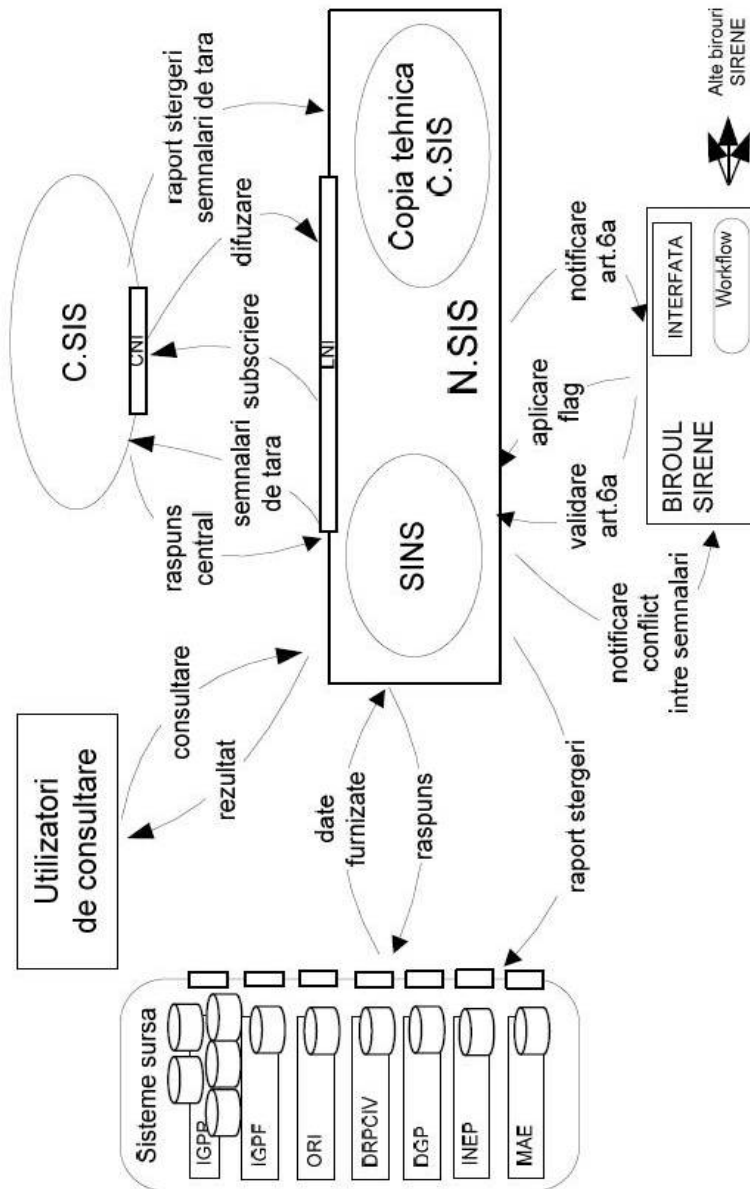
amenințărilor, trebuie plasate în mod provizoriu într-un loc sigur la cererea autorității competente sau a autorității judiciare competente;

- e) date privind persoanele citate pentru a se prezenta în fața autorităților judiciare în cadrul unei proceduri penale care antrenează răspunderea cu privire la fapte pentru care au fost urmărite sau persoanele cărora trebuie să li se comunice o hotărâre penală ori o cerere de a se prezenta pentru a executa o pedeapsa privativă de libertate, introduse, la cererea autorităților judiciare competente, în scopul comunicării locului unde își au reședință sau domiciliul.

Obiecte

Datele în legătură cu obiectele care se introduc în SINS, conform art. 7 din OUG nr. 128/2005, sunt următoarele:

- a) vehiculele cu motor cu o capacitate cilindrică mai mare de 50 cm³, care au fost furate, tănuite sau pierdute;
- b) documentele furate, tănuite sau pierdute care privesc vehicule;
- c) plăcile cu numere de înmatriculare furate, tănuite sau pierdute;
- d) remorcile și rulotele cu o greutate netă mai mare de 750 kg, care au fost furate, tănuite sau pierdute;
- e) armele letale furate, tănuite sau pierdute;
- f) date privind înscrisuri oficiale necompletate, care au fost furate, tănuite sau pierdute;
- g) documentele de identificare ale persoanelor fizice, respectiv acte de identitate, pașapoarte, permise de conducere, permise de rezidență și de muncă, furate, tănuite sau pierdute, precum și cărțile de identitate false ori eliberate ca urmare a declinării unor identități false;
- h) bancnotele sau titlurile de valoare furate, tănuite sau pierdute;
- i) alte obiecte care poartă elemente de identificare stabilite și care au fost furate, tănuite sau pierdute.

Instituțiile care vor interacționa cu SINS conform OUG nr. 128/2005 sunt:

- **Inspectoratul General al Poliției Române (IGPR)** deținător al categoriilor de date prevăzute în OUG nr. 128/2005 la articolul 6 literele a, c, e și f și la articolul 7 literele a, b, c, d, e, f, g, h și i;
- **Inspectoratul General al Poliției de Frontieră (IGPF)** deținător al categoriilor de date prevăzute în OUG nr. 128/2005 la articolul 6 literele a, b, c, d, e și f și la articolul 7 literele a, d, f și g;
- **Oficiul Român pentru Imigrări (ORI)** deținător al categoriilor de date prevăzute în OUG nr. 128/2005 la articolul 6 literele b, c și d și la articolul 7 litera g. Deși în prezent OUG nr. 128/2005 nu prevede acest lucru, baza de date a ORI conține documente de călătorie emise de acesta (titluri de călătorie) pierdute sau furate, care sunt prevăzute în Decizia 2007/533/JAI a Consiliului din 12 iunie 2007 la articolul 38 litera e;
- **Inspectoratul Național pentru Evidența Populației (INEP)** deținător al categoriilor de date prevăzute în OUG nr. 128/2005 la articolul 6 literele a, e și f și la articolul 7 literele g și f;
- **Direcția Generală de Pașapoarte (DGP)** deținătoarea a categoriilor de date prevăzute în OUG nr. 128/2005 la articolul 7 literele f și g;
- **Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare Vehicule (DRPCIV)** deținătoarea categoriilor de date prevăzute în OUG nr. 128/2005 la articolul 6 literele a, e și f și la articolul 7 literele a, b, c, d, f și g;
- **Biroul SIRENE;**
- **Inspectoratul General al Jandarmeriei Române (IGJR);**
- **Autoritatea Națională a Vămirilor (ANV);**
- **Ministerul Afacerilor Externe (MAE);**

- **Ministerul de Justiție (MJ) prin magistratul de la Biroul SIRENE.**

În prezent, baza legală privind organizarea și funcționarea Sistemului Informatic Național de Semnalări, compatibil cu SIS II, este în curs de revizuire.

Redactare: Elena CIOPONEA
Tehnoredactare: Carmen TUDORACHE

Tiparul executat la Tipografia M.I.R.A.